

Slagruta.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Id man ikke kunde få vatten i
Lerrens grävning, måste man anlita slag-
ruta. Denna dag id en tvist utav feil,
vita en ala lång, och från vass mite den
delade sig liksom en blygta.

Genom att han hållt med en hand i var-
je tvist i den frögrävade delen, så ad tvist-
ten stod lodrät ut ål, undersökte platon.

Id slagrutan kom över en kraftig vatten-
åden i jorden längsde lerrens och vid
nåväl, och till slut kom tvisten att
ska mot mul marken. Här befunn sig id
en riklig vattenåden och grävningen kunde
försiggå för den platon.

Äldre föregång

Tryck. Off. N:o 3797

Oppl. K. 8. 1858

Ber. And. R. 1858

J. 1858 Tryck.

Kittla Lecker lögen

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Vid Lilla Käringe finnes en lög som
 kallas "kittalecker". Gud denna plats
 hade en gång en kvinna, benämnd efter
 sin egen namn, Dagit levde på sig och
 givits med kär. Hon var "sällspilling"
 och "gick igen". För att skydda sig för att
 råka ut för henne, eller som det bruk
 blev att folk "gäta vinn", när de passerat
 denna plats, bestod man en sten på
 platsen och under tiden som lagan var en
 lög upphästat. Fallet var vel och
 att berättas. En kvinna hade några män-
 ner kommit för till Kittalecker lögen.
 Men när den flode gick från till lögen
 och såg ut, visade den denna kittalecker

Så kom fram! I det minsta började
drängen fara runt lägen och förbät-
ta därmed utom att kunna slamma.
Nu lärde de andra drängarna någon sa-
ga: "Nu gal tocken den svarte, nu dansa
jag med theärtan, Nu gal tocken den
vide, den låller into jag musen för en
skiden, Nu gal tocken den röe, nu
e' de' tid för de' döe." Drängen blev
mycket sjuk efter den dansen och plåtan
blev därefter ännu mera fruktad och
personen följde vid mycket intressant.

Går julspöken:LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVF
4

När gå "julespöken" var en stor öppen skola
 som förekom tektornafte. Sjua fem pojkar
 och drängar samlades och lade upp sig hur
 de skulle kläda ut sig och vilka ställen som
 skulle besökas. Vid skymningen kläddes man
 ut sig för alla upptänkliga sätt och af-
 fä kläddes pojarna ut sig till gamla guldbä-
 och drängarna till gummor. Man svärade
 sig i enskilt med var för sin målsak-
 het inte skulle igenkänna dem. Sed dag
 man iväg från gård till gård. Oftast när man
 kom in besökes frågas om de besökande fick
 "läna loss för natten". Man pratade med folket
 för stället, skämtade och önskade god jul osv. Julespöken
 lejade vartans för bänken och gulten, varften de trappades av.

Tryck, Sk.